

CHÍNH TRỊ VÀ NÓI LÁO

Vũ Linh

Tuần rồi, Diễn Đàn Trái Chiều đã có dịp nhìn qua những cái nói láo thô bỉ nhất của đảng DC qua cái gọi là điều tra về cuộc biểu tình ngày 6/1/2021. Tuần này, trong trang Tin Tức, diễn đàn này có đăng lá thư của bà Naomi Wolf, cựu cố vấn của các TT Clinton và Obama, xin lỗi khối bảo thủ trước đây đã bị bà sỉ vả vì bà đã làm tin những luận điệu tuyên truyền xảo trá của đảng DC (Bài viết tuy dài nhưng hết sức quan trọng, nhiều diễn đàn trong cộng đồng tị nạn đã phổ biến, DĐTC cũng vẫn phổ biến lại để càng nhiều người đọc càng tốt để biết sự thật không được sạch sẽ lắm). Nhân đó, tuần này, ta tìm hiểu thêm về chuyện nói láo trong chính trị Mỹ.

Hiện tượng nói láo hiển nhiên là hiện tượng bẩm sinh của tất cả nhân loại. Cụ thể là trong mấy chục tỷ người đã từng ra đời, sinh sống trên trái đất này từ ngày thiên hạ còn ăn lông ở lỗ, chưa có được một người nào dám dẫm ngực nói "Tôi chưa bao giờ nói láo". Dĩ nhiên, kẻ này chỉ nói đến những 'người thường', không dám đụng tới các siêu nhân hay thánh nhân của các tôn giáo. Thế nhưng hiện tượng nói láo dường như có biến chuyển qua suốt chiều dài của lịch sử nhân loại.

Xin được nói chuyện tổng quát trước.

Kẻ này tất nhiên không phải chuyên gia tâm lý học, không có khả năng nghiên cứu dưới khía cạnh khoa học gì, nhưng cũng muốn thử nhìn vào việc nói láo dưới một khía cạnh cụ thể của cuộc sống: đó là nói láo trong chính trị.

Gần đây, ta mới coi qua những nói nhảm và nói láo của Biden để thấy Biden nói láo... như vেম. Cụ có... bình thường không? Xin thưa, nghe các nói nhảm, nói nhảm,... thì Biden chẳng bình thường, chẳng giống ai hết, là vua lảm cẩm, nói nhảm quá nhiều, hơn xa mức nói nhảm bình thường của những người thuộc lứa tuổi của cụ, chứng tỏ đầu óc cụ Biden đã hết bình thường từ lâu rồi.

Một người lảm cẩm như vậy là lãnh đạo đại cường mạnh nhất thế giới? Chỉ nghe không đã nổi da gà khắp người! Nhưng về những nói láo, thì Biden cũng không khác gì các chính trị gia khác, họ đều nói láo hết. Không cần đi quá xa về quá khứ: Kennedy, Johnson, Nixon, Carter, Reagan, Bush cha, Clinton, Bush con, Obama, Trump, tất tần tật, đều có nói láo hết.

Trước đây, người ta đã nghiên cứu hiện tượng nói láo trong xã hội, và đã đi đến kết luận là tất cả mọi người, ai cũng có lần nói láo. Thế nhưng, có nhiều cách nói láo. Có cách nói láo để lừa đảo người khác, kiếm lợi thế nào đó cho chính mình, hay làm hại người khác vì ác tâm hay muốn trả thù chuyện gì đó; có cách nói láo vô thưởng vô phạt chỉ cốt để dẫm ngực, bóc phét khoe cái tôi đến độ thiên hạ nghe chỉ phì cười; có cách nói láo để tránh xung đột, hay một cách tích cực hơn, để làm vui lòng người khác, hay an ủi họ.

Trước đây, tài tử hài Jim Carrey đã tung ra một phim hài nhưng rất thâm thúy có tên là 'Liar Liar' để mang cái nói láo ra phân tích, và chứng minh rất thuyết phục là nói láo nhiều khi rất cần thiết trong cuộc sống thực tế, và cả thiên hạ, chẳng có ai là không nói láo, cách này hay cách khác, vì mục đích này hay mục đích khác, tốt hay xấu.

Ở Mỹ, cũng đã có nhiều nghiên cứu về nhu cầu nói láo trong cuộc sống, và người ta khám phá ra có nhiều nghề cần phải nói láo mới sống được. Đặc biệt các nghề bán hàng và tất nhiên những anh thành công nhất trong các nghề này, giàu nhất, cũng chính là những anh nói láo siêu nhất. Đây là loại nói láo 'rẻ tiền'. 'Cao cấp' hơn là việc nói láo của các luật sư, chuyên gia nói ngược nói xuôi đều được, kiểu như cùng một sự kiện, hai luật sư có thể diễn giải hoàn toàn trái ngược nhau một cách hết sức thuyết phục ngang nhau. Trong khi ngược lại, nghề ít nói láo nhất chính là nghề bác sĩ, tuy cũng có nhiều trường hợp bác sĩ phải nói láo để trấn an bệnh nhân.

Đó là câu chuyện của nhiều năm trước. Sau này, qua nhiều nghiên cứu, người ta khám phá ra nói láo quá sẽ có hại, gặp phản ứng ngược. Và các chuyên gia khuyến mãi bắt đầu khuyến cáo mấy tay buôn bán này suy nghĩ lại về nhu cầu nói láo, để bớt nói láo, mà cần nói thật để tạo niềm tin nơi khách hàng nhiều khi hữu hiệu hơn trong nghệ thuật bán hàng.

Ngay cả trong ngành y khoa, khuynh hướng hiện nay là các bác sĩ nên tìm cách nói chuyện rất thẳng thắn, thành thật với các bệnh nhân và thân nhân để họ hiểu rõ bệnh tình, hơn là nói láo để trấn an họ. Không kể trong nghề y học tị nạn, có những anh bán thuốc tễ trị được cả cảm cúm lẫn liệt dương, ung thư lẫn COVID luôn. Cái lạ không phải là các hãng chế thuốc quảng cáo láo, mà là việc có những người nổi tiếng như ca sĩ, tài tử xi-nê-ma, chẳng hạn, sẵn sàng nhận tiền để quảng cáo láo, bất cần tên tuổi và uy tín của chính mình.

Mọi chuyện có vẻ như đang đi đúng hướng, về hướng một thế giới lương thiện hơn, cho dù nhu cầu nói láo vẫn còn, nhưng bớt đi chuyện nói láo lừa thiên hạ, hại người. Thế nhưng oái ăm thay, chuyện nói láo trong chính trị lại có vẻ đi về hướng... ngược lại. Nghĩa là trong chính trị, chẳng những vẫn còn nói láo, mà tai hại hơn nữa, các chính trị gia có khuynh hướng càng ngày càng nói láo mạnh hơn. Và kinh hơn nữa, khuynh hướng trong dân gian cũng là... thi đua nói láo, càng ngày thiên hạ càng nói láo mỗi khi nói chuyện chính trị.

Chính trị gia từ trong máu đã có cái khuynh hướng nói láo, nhiều khi nói láo trắng trợn, thô bạo nhất, bất chấp thiên hạ. Như tình trạng một ông dân biểu hiện nay: ông George Santos, dân biểu CH mới đắc cử của tiểu bang New York. Ông này đắc cử thứ nhất nhờ dẻo lưỡi bốc phét, mỹ dân, hứa cuội lung tung, và thứ nhì nhờ tung ra một lý lịch khá nổi trong đó có rất nhiều thành tích kiểu học giỏi đậu cao, yêu nước đi lính vào sinh ra tử,...

Để rồi sau khi ông đắc cử, thiên hạ khám phá ra tay này chỉ là vua lừa đảo bốc phét với toàn là thành tích cuội, lý lịch phịa. Cái thô bỉ trong câu chuyện này là sau khi chống chế một thời gian ngắn, bị đưa ra quá nhiều bằng chứng không chối cãi được là đã nói láo, tay này đã 'thành thật khai báo' là đã nói láo cả lô chuyện, vì anh ta thấy năm 2020, khi anh ta ra tranh cử lần đầu tuy thất bại, nhưng thấy những nói láo của anh ta, chẳng bị ai bắt tấy, nên phóng lao phải theo lao, nói láo tiếp cho đến nay, đã thành công đắc cử dân biểu.

Nghị sĩ và dân biểu cả hai đảng đều bực mình, bối rối vì anh này đã làm mất chút uy tín còn sót lại của cái nghề dân cử của họ, nhưng loay hoay không biết phải làm gì và có thể làm gì vì dù sao thì anh Santos cũng đã được dân bầu một cách hoàn toàn chính danh, làm sao bưng anh ta được? Theo Hiến Pháp, nói láo khi ra tranh cử không phải là một tội có thể khiến anh ta bị đàn hặc và truất nhiệm. Cũng may, chứ

Hiến Pháp có điều lệ nói láo khi tranh cử thì bị đàn hặc, truất nhiệm ngay thì giờ này, xứ Mỹ này chẳng có một anh nghị sĩ, dân biểu, thống đốc hay tổng thống nào.

Câu chuyện chứng tỏ anh Santos này tuy nói láo thật, nhưng chỉ thuộc loại chính trị gia tay mơ. Chính trị gia hạng siêu đều theo mô thức mà các chuyên gia gọi là 'Clinton model', tức là nói láo rồi gân cổ chối, chối, và chối tới cùng, tới khi nào bị bắt quả tang không thể chối được thì mới mếu máo khóc lóc xin lỗi. Gọi là mô thức Clinton vì TT Clinton đã biểu diễn trò này cho cả nước thưởng thức qua vụ xì-căng-đan Monica. Nhất định chối, lên TV xia tay, mím môi khẳng định "I did not have any sexual relationship with that woman...". Cho đến khi lòi ra cái áo dính tinh khí vẫn chối, mãi cho tới khi thử nghiệm DNA mới nhận và ... mím môi xin lỗi mọi người.

Cụ Biden cũng thuộc trường phái 'nói láo tới chết'. Chẳng hạn cụ luôn luôn khoe có cậu ám hy sinh chết tại chiến trường Iraq. Bị bắt ngay tấy là nói láo vì cậu ám Beau Biden -anh của Hunter Biden- tuy có đi Iraq một thời gian ngắn thật, nhưng chết vì ung thư cả mấy năm sau khi giải ngũ, về Mỹ. Thế nhưng, cụ Biden vẫn không bỏ qua, mỗi lần có cơ hội, lại mếu máo hai hàng nước mắt kể lại con trai đã hy sinh trên chiến trường Iraq. Chỉ vì cụ biết còn có rất nhiều người không biết sự thật, chẳng hạn vài con vẹt trong giới truyền thông tị nạn của ta, sẽ tin cụ ngay và tiếp hơi cụ. Gạt được người nào hay người nấy.

Biden mới tuần trước khi đi Selma làm lễ kỷ niệm ngày dân da đen biểu tình đòi nhân quyền cách đây hơn nửa thế kỷ, lại nhắc lại câu chuyện năm xưa, khi còn trẻ, cụ đã thường xuyên đi lễ nhà thờ của dân da đen, đã từng tham gia các cuộc biểu tình tranh đấu đòi nhân quyền của dân da đen. Cả hai chuyện đều đã bị truyền thông, kể cả báo phe ta Washington Post tố cáo là phịa, nói láo, nhưng Biden vẫn ngoan cố nhắc đi nhắc lại. Ở đây, cụ Biden có lợi thế hơn Clinton vì ... chẳng có cái áo dính tinh khí nào hết. Không chứng minh ta nói láo được thì ta cứ tiếp tục nói láo thôi, tội gì không? Riêng kẻ này không thể tin thanh niên Biden khi đó đang trốn lính để khỏi đi VN -lấy cơ hội học mẫu giáo bị suyễn- ở tuốt trên Delaware lại rảnh hơi đi tuốt xuống Alabama hay Mississippi để cùng dân da đen biểu tình cho cảnh sát bắt chơi.

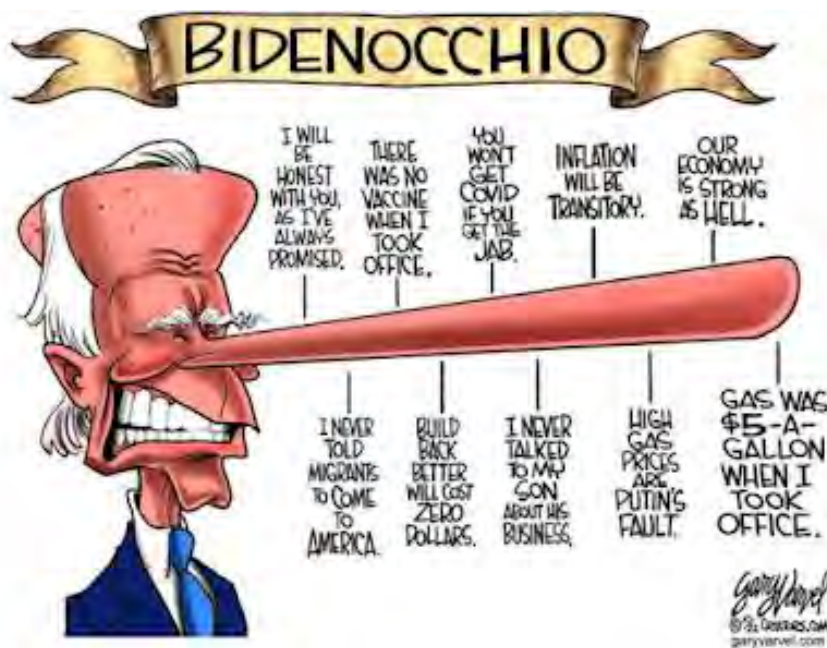
Câu chuyện chỉ xác nhận lại sách lược nói láo của các chính khách chuyên nghiệp: phóng lao thì phải theo lao, đã nói láo thì bắt buộc phải tiếp tục nói láo tới cùng, chết bỏ. Cho dù WaPo đã bắt ngay tấy, Biden vẫn khư khư tiếp tục nói láo về chuyện này. Nói trắng ra, nói láo đã biến thành yếu tố quan trọng nhất trong thể chế dân chủ kiểu Mỹ, một thứ 'định chế' thiết yếu, đến độ không nói láo, khó làm nên cơm cháo gì trong thể chế đó. Đó là thực tế phũ phàng, mặt trái không đẹp của thể chế dân chủ ma-dzê in USA.

Trump có nói láo không? Tất nhiên là có. Khi Trump biện bạch, tìm cách không công bố giấy thuế, lấy cơ Sở Thuế IRS đang kiểm tra và khi kiểm tra xong thì ông sẽ công bố giấy thuế, để rồi cuối cùng không chịu công bố gì hết. Đó là nói láo. Rất nhiều lần, Trump cũng nổ sảng, đấm ngực bốc phét, phóng đại thành tích như tất cả các chính khách Mỹ đều làm. Cũng là nói láo.

Biden có nói láo không? Không khác gì các chính khách Mỹ khác, ngoài hai chuyện vừa kể ở trên, Biden cũng thuộc loại vua nổ sảng, đấm ngực bốc phét. Như khoe "Nước Mỹ dưới tay cụ rất là ... 'strong' " trong khi lạm phát cao nhất từ 40 năm qua,

cả 5 triệu di dân lậu tràn vào Mỹ như chồ không người, cả nước bị nạn cướp bóc, giết người kỷ lục, hơn một triệu người bị chết vì COVID, thanh niên Mỹ chết vì ma túy, vì fentanyl đến mức không còn chồ trong nhà xác của nhà thương, học trò tiểu học hiểu về sex nhiều hơn là biết làm toán $1+1=2$, tổng thống lên cầu thang là vấp, đi xe đạp cũng té, mở miệng là nói nhảm, nói lộn nếu không nói láo,...

Nhưng tại hại hơn xa, vài ngày trước bầu cử quốc hội, Biden tuyên bố luật ân xá tiền nợ của sinh viên đã được quốc hội thông qua và các sinh viên sẽ sớm được bắt đầu trừ nợ. Thực tế, luật giảm nợ sinh viên chỉ là sắc lệnh do Biden tự ý ký, chẳng có quốc hội nào thông qua hết và cho đến nay vẫn chưa được thi hành vì Biden không có quyền ký sắc lệnh đó, đang bị kiện và Tối Cao Pháp Viện đang thụ lý. Đó không còn là bốc phét để tự khoe cái tôi, mà là nói láo để lừa gạt dân để lấy phiếu của họ. Khác xa.

Nhìn vào những câu chuyện trên, rõ ràng có loại nói láo vô hại cho dân như nói láo của Trump về giấy thuế, không đưa giấy thuế ra, chẳng chết con ma nào; nhưng cũng có nói láo có hại vì là lừa dân để lấy phiếu như Biden. Ai nói láo kiểu nào nhiều hơn, có trời biết và trời đếm được. Tuy trên nguyên tắc, nói láo là nói láo, bất kể bao nhiêu lần hay hại nhiều hại ít.

Các cụ ta có câu 'nhân vô thập toàn'. Chính trị cũng vậy, không có thể chế nào 'thập toàn'. Thể chế dân chủ theo mô thức Mỹ có thể là thể chế hoàn hảo nhất mà nhân loại đã có thể nghĩ ra sau cả mấy ngàn năm thử nghiệm, nhưng thể chế đó vẫn chưa tuyệt hảo, không có kẽ hở nào. Phải nói láo mới đi đến thành công đã là cái lỗ hỏng vĩ đại của thể chế đó.

Nói láo đã di chuyển từ cửa miệng các chính trị gia, chạy qua giới truyền thông. Trước đây, báo Washington Post, không có cảm tình gì với ông Trump, đã tung ra trò mỗi ngày mỗi đếm xem ông Trump đã nói láo bao nhiêu lần, để rồi họ đi đến tổng kết là trong mấy năm ngắn ngủi nắm quyền, ông thân Trump đã nói láo tới trên 30.000 lần. Dĩ nhiên, nhiều con vẹt cuồng chống Trump đã hý hửng bám vào con số này để

bôi bác Trump để tự sướng. Bất cần biết báo WaPo không công bằng cũng chẳng trung thực, có ý chống Trump nên cố phịa chuyện ra bôi bác.

Một thí dụ cụ thể: khi Trump nói một câu nào đó, lặp lại 5 lần thì WaPo báo cáo Trump nói láo 5 lần. Quan trọng hơn, khi Trump hứa hẹn một việc gì mà không thực hiện được thì bị tố là nói láo, bất cần biết thực tế chính trị khiến Trump không thực hiện được ý định chứ không phải cố tình lừa dối hay nói láo thiên hạ.

Khi Trump phóng đại một chuyện gì hay một con số thì WaPo cũng mau mắn xếp loại vào con số nói láo ngay. Tất cả các chính trị gia đều hứa hẹn cả vạn chuyện, đều phóng đại, ... bao nhiêu người bị tố là nói láo bao nhiêu lần? Với Trump, chỉ khác ở điểm WaPo ngồi đếm nhẩm đếm từng câu nói, từng chuyện để bôi bác. Nếu công bằng và trung thực, WaPo đáng lẽ ra đã phải ngồi đếm nhẩm đếm cho cả Bush, Clinton, Obama và cả Biden nữa, theo cùng một tiêu chuẩn, phải không?

WaPo còn biểu diễn màn đóng tuồng hát bộ xa hơn một bước nữa khi chế ra mục gọi là 'Fact Check' tức là kiểm tra tin, trên nguyên tắc để kiểm tra tính chính xác của một câu tuyên bố nào đó của Trump, nhưng trên thực tế, chỉ là tìm cách bác bỏ và bôi bác Trump thôi. Trump nói ra một chuyện gì đó, WaPo 'fact check' ngay để chứng minh Trump nói láo vì ngay trong tiền đề của WaPo, Trump mở miệng ra đã là nói láo rồi. Nói cách khác, gọi là 'fact check' có vẻ như đi tìm sự thật, trong khi thực tế, đó lại chỉ là tìm cách chứng minh Trump nói láo bằng cách fact check phịa, nôm na ra, WaPo nói láo để chứng minh là Trump nói láo.

Khi Biden lên nắm quyền, thì WaPo bỏ mục này. Có phải vì Biden không nói láo không? Thưa không, DĐTC này đã viết lại không biết bao nhiêu tin Biden nói láo, bóc phét, phịa tin, đấm ngực sáng, hứa hão,... Biden chẳng thánh thiện hơn Trump, nhưng WaPo vì tính phe phái, lại im re, không bôi bác qua việc đếm chuyện nói láo của Biden. Ngay từ đó, phải nói là chính WaPo đã nói láo, lừa độc giả vì nhu cầu phe phái chính trị rồi. Một người nói láo để tố người khác nói láo, đáng tin không? Việc làm của WaPo hiển nhiên mang tính phe đảng quá lộ bịch và thiếu nghiêm chỉnh chỉ khiến tờ báo đã nổi tiếng là loa phường cho phe DC, mất thêm uy tín.

Thật ra giới truyền thông đã nói láo từ hồi nào tới giờ, dân ta có câu 'làm báo nói láo ăn tiền' từ lâu lắm rồi. Và dân ta cũng đã là nạn nhân lớn nhất của cái nói láo của truyền thông Mỹ khi những nói láo đó đã đóng góp một phần không nhỏ chút nào vào việc chúng ta mất miền Nam vào tay CSBV. Bây giờ cũng không khá hơn khi quá nhiều người trong cộng đồng tị nạn sẵn sàng nói láo trên TV hay YouTube để câu độc giả kiếm cơm gạo sống qua ngày.

Việc truyền thông Mỹ cũng như Việt tị nạn nói láo quá trớn, phơi bày tính phe đảng quá lộ bịch đã khiến họ gặp khó khăn tài chánh lớn vì mất khách và mất quảng cáo quá nhiều, bắt buộc họ phải 'tự kiểm thảo' hay đi xa hơn nữa, công khai chuyển hướng mạnh. Như ta thấy đang xảy ra với CNN, cái loa phường ồn ào nhất của phe cấp tiến. Tân tổng giám đốc của CNN công khai cho biết CNN sẽ thay đổi đường lối, trung thực hơn, bớt phe đảng hơn, ít nói láo một chiều hơn, và ông đã 'hạ tầng công tác' những tay bình loạn gia quá khích của CNN như Chris Cillizza, Don Lemon, Anderson Cooper,...

Mới đây, trong ba tuần, CNN đã tung ra hai bài nhận định khá dài, tố Biden nói láo. Khác với những tố giác có tính nhỏ nhen, lảng nhãng chống Trump của WaPo, CNN đưa ra từng thí dụ cụ thể việc Biden nói láo, kèm theo những dữ kiện rõ rệt chứng

minh Biden nói láo như thế nào. Quý độc giả có hứng thú, có thể đọc qua hai links về hai bài của CNN dưới đây:

<https://www.cnn.com/2023/01/28/politics/fact-check-biden-economic-speech-january-2023/index.html>

<https://www.cnn.com/2023/02/17/politics/biden-economy-facts-first/index.html>

Sự kiện này chứng minh tất cả các chính khách đều nói láo. Vấn đề là thiên hạ có dám chấp nhận sự thật này hay không? Hay vì tính phe đảng, luôn có thái độ tiếp tay khỏa lấp khi phe ta nói láo, nhưng lại rất ồn ào tố cáo khi phe địch nói láo.

Bước kế tiếp, nói láo từ chính khách qua truyền thông, bây giờ lây lan qua khối quần chúng, tự nhiên hứng chí, nhất loạt ào ào nhảy vào bàn cãi chính trị, cũng lây bệnh nói láo tràn lan. Một phần dựa trên những nói láo mình nghe được, đọc được qua miệng các chính khách cũng như qua các cơ quan truyền thông, rồi... nhai lại, bất kể đúng sai, hay biết sai mà vẫn nhai vì hợp ý mình.

Cái bệnh nói láo theo phe đảng chính trị chưa bao giờ lộng hành tràn lan vào khối quần chúng một cách thật tệ hại như bây giờ, kể cả việc tràn vào cộng đồng tị nạn ta. Mới đây, kẻ này đã nhận được qua emails, ý kiến của một con vẹt già khuyên can Vũ Linh này bớt 'cuồng Trump' như sau:

"... Tôi nghiệp cho cụ khổ tâm tìm cách viết lách mấy năm trời để binh cho Trump, nhưng rốt cuộc hấn là tên phản quốc, âm mưu đảo chính, ăn cắp tài liệu mật QG dấu dìm cả hơn năm trời đòi hoài không trả đến khi có lệnh tòa khám xét nhà thì mới thu gom lại nhưng chưa hết! Hấn thu lợi nhờ chức vụ (Xung Đột Quyền Lợi) và vẫn vẫn đang bị điều tra hình sự lẫn dân sự...đếm không xuể trên đầu ngón tay của đại gia đình hấn cộng lại".

- Trump "phản quốc", "âm mưu đảo chính": dựa trên sự kiện nào? Sao chưa bắt Trump đi tù đi? Coi phim của Tucker Carlson hay đọc thư xin lỗi của bà Naomi Wolf chưa?

- Trump "ăn cắp tài liệu, dấu 'dìm' cả hơn năm trời": thế Biden lấy tài liệu về cất trong nhà xe từ cả 40 năm qua chứ không phải chỉ là "cả hơn năm trời", hay cất trong văn phòng trung tâm nghiên cứu do Trung Cộng tài trợ thì sao cụ lại ô-kê, không bàn? Đọc tin Sở Văn Khố mới tịch thu 9 thùng tài liệu của Biden chưa?

- Trump "thu lợi nhờ chức vụ": thế khi Bloomberg cho biết tài sản Trump bóc hơi trên một tỷ đô trong bốn năm làm TT thì sao? Thu lợi vậy sao?

- Trump "đang bị điều tra hình sự": còn Biden thì sao, có y chang vậy không?

Tranh qua cãi lại qua vài emails, cụ đuối lý, thay vì ngưng lại thì bất thành linh, gửi cho tôi hai tám hình đàn bà ở trường?!!! Trình độ, tư cách của cụ vẹt này không biết có tiêu biểu cho các cụ vẹt cuồng chống Trump không, nhưng đã khiến tôi thật thất vọng và buồn cho dân trí đăm này.

Về nội dung tranh cãi, thật ra, cụ vẹt này không nói láo, mà chẳng qua, cụ chỉ là nạn nhân của nói láo, nghĩa là nghe người khác nói láo nhưng đầu óc u mê, có thể vì cao tuổi bớt sáng suốt, không phân biệt được đâu là thật, đâu là láo, cũng có thể vì đầu óc phe phái mù quáng, tin chắc như đinh đóng cột những cái láo lếu một chiều người

khác nhét vào đầu cụ. Những cụ u mê lắm lắm, bị ám ảnh về sex này đáng tội nghiệp hơn đáng trách. Trong khi có những con vẹt khác biết là mình nhai lại tin phịa, tin láo như mấy tay Đờ Dzờ, Mờ Lờ,... nhưng vẫn cố tình nói láo vì tính gian trá, muốn lừa gạt người khác chứ không phải vì u mê, hay vì cái tôi quá lớn, đã nói láo thì phải theo lao, nói láo tới cùng.

Đại khái, cái email ngắn gọn đó cho thấy tình trạng trong quần chúng (ta) có không ít người uống thuốc lú, nhắm một mắt để chỉ nhìn, đọc những gì mình thích đọc dù biết là nói láo, một chiều, nhưng hợp nhãn, để rồi tiếp tay, nhai lại, phổ biến lại những nói láo một chiều đó.

Đó là chuyện một cá nhân làm chuyện tào lao. Trong giới truyền thông vẹt thì mới đây đã có một anh bình loạn gia tị nạn 'vô duyên' công khai nói chuyện trên YouTube, tố cáo "đảng CH MAGA của Florida ra dự luật xóa bỏ toàn thể đảng DC, cấm hoạt động hoàn toàn". Nội cái câu đó cũng đủ cho thấy cái nói láo xuyên tạc, bóp méo của những tay bình loạn vô trách nhiệm và vô lương tâm nhất.

Thứ nhất, ở Mỹ này không có cái đảng nào là đảng tên là "Cộng Hòa MAGA" hết, bất kể của Florida hay Cali hay tiểu bang vớ vẩn nào khác. Fake news, bóp méo để bôi bác. Thứ nhì, cũng chẳng có cái dự luật nào đưa ra đề nghị xóa bỏ đảng DC hết, vẫn fake news, bôi bác. Đảng CH không ngu đến độ đưa ra một dự luật ngớ ngẩn, có xác suất thành công chưa tới một phần của một tỷ.

Sự thật đó chỉ là ý kiến của đúng một dân biểu CH địa phương thật, nhưng nói móc mà Mỹ gọi là 'tongue-in-cheek', mà một thằng nhóc chặn trâu ở Cà Mau cũng biết không bao giờ chuyện đó có thể xảy ra, và cả mấy chục triệu cử tri CH trên nước Mỹ, chẳng một ai tin chuyện đó, mà chỉ mỉm cười thôi. Thế nhưng tay vẹt già này rình ràng lên tivi bình luận cả giờ như vừa thông suốt khám phá ra một đại họa, cần phải vạch ra ngay cho ta bà thế giới biết để cứu nhân loại. Thế đấy, mà vẫn có vài con vẹt già khác hý hửng vỗ lấy tung lên lại trên hệ thống emails của cộng đồng tị nạn. Coi thiên hạ cực ngu hết, phịa tin gì họ cũng tin hết. Đây gọi là chuyện nói láo để tự sướng, cũng chẳng hại ai được vì chẳng ai tin, mà chỉ đọc để cười cho vui.

Đối với đám vẹt cuồng chống Trump, sự thật không quan trọng, mà quan trọng là có chuyện bôi bác Trump để tự sướng, chẳng liên quan gì đến chuyện quan điểm hay lập trường chính trị tả hay hữu gì nữa. Những người này cũng chẳng một ly quan tâm đến những chuyện như tự trọng, tư cách và uy tín cá nhân của chính mình khi tung fake news bừa bãi.

Trong cộng đồng ta, phải nói có nhiều trường hợp nói láo thô bạo đến mức quái dị khó hiểu luôn, không còn là chuyện khinh thường thiên hạ, cũng chẳng phải tác giả u mê. Kiểu như emails được tung ra cho cả cộng đồng biết, loan tin Tòa Án Quân Sự Tối Cao Mỹ đã ra lệnh bắt bà Nancy Pelosi rồi treo cổ bà tại Guantanamo. Cái loại người này thật ra cũng không phải là những người u mê ngu dốt, hay nói láo lừa thiên hạ, mà là những... người điên, rảnh hơi ngời nặn óc ra những chuyện khủng rồi tung lên emails chơi.

Cũng không khác gì một số người khác có lúc đã tung tin Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ bay qua Đức bắn nhau với CIA Mỹ để chiếm giàn máy computer gì đó, bắn trọng thương luôn cả bà Giám Đốc CIA từ Mỹ bay qua tham chiến. Thế mà vẫn có không ít người

tin những chuyện quái dị dấm dớ đó. Chỉ chứng tỏ một trình độ dân trí đáng lo của cộng đồng tị nạn này.

Ở đây, quý độc giả hẳn cũng thấy kẻ này không bàn đến loại vi khuẩn tồi tệ hơn nữa, chỉ biết làm ô nhục cộng đồng bằng những chữ rửa rủa thô tục bản thủ nhất trên emails. Trong thời đại internet khi mà tất cả mọi người đều có thể rất dễ dàng truy cứu về bất cứ chuyện gì, thì việc gia tăng cường độ nói láo trong chính trị có vẻ thật mâu thuẫn. Nói láo sao được khi bất cứ ai cũng có thể đi tìm sự thật qua các trang mạng?

Thế nhưng, thực tế lại cho thấy chính sự bộc phát quá mạnh của internet đã sanh ra cái hiện tượng gọi là trang mạng xã hội, trong đó, cái 'bút' hay chính xác hơn, cái computer, cái điện thoại di động đã giúp cho thiên hạ, tất cả mọi người, bất cứ ai muốn nói gì, viết gì cũng có thể làm được. Đưa đến tình trạng cả triệu triệu người muốn đưa lên quan điểm của mình về bất cứ vấn đề gì, đã nhẩy lên mạng để 'rao bán' món hàng quan điểm của mình. Và trong nhu cầu 'ngựa già háo thắng', đã không ngần ngại tung tin phịa, tin láo, tin bóp méo xuyên tạc vô căn cứ nhất, chỉ vì muốn tìm cách thuyết phục mọi người mua món hàng quan điểm của mình.

Chính trị, một cách tổng quát là tất cả những gì liên quan đến cuộc sống hàng ngày của chúng ta, từ những vấn an sinh đến an ninh, chính trị chi phối hết. Người ta có thể nói "Tôi không làm chính trị, tôi không muốn nói chuyện chính trị, tôi không muốn dính dáng đến chính trị,...".

Trên thực tế, không dễ dàng như vậy. Chính trị là cái lưới bao phủ trọn vẹn đời sống mỗi người. Tất cả mọi luật lệ định đoạt cuộc sống là từ chính trị, là hậu quả những việc làm của các chính trị gia. Giá thực phẩm, giá xăng, bảo hiểm sức khỏe, giáo dục,... tất cả cũng đều là hậu quả của những quyết định chính trị. Cái lúc ta bước chân lên cái thuyền ọp ẹp chạy ra Biển Đông tìm đường đi ra khỏi VN, ta đã 'làm chính trị' rồi, gọi là 'bỏ phiếu bằng chân'.

Nếu chính trị chi phối chúng ta như vậy, mà tất cả những người làm chính trị, nói chuyện chính trị,... đều nói láo thì... làm sao sống đây? at